

# LA CAMPANA DE GRACIA.

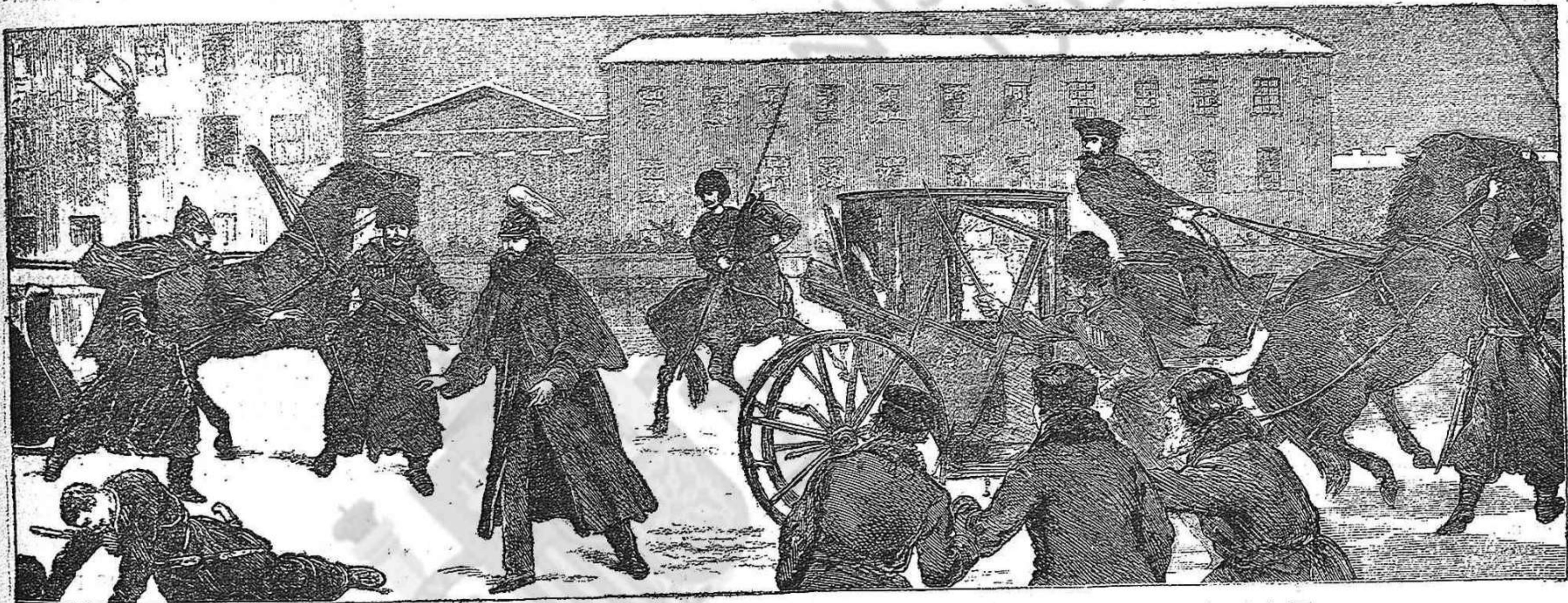
DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

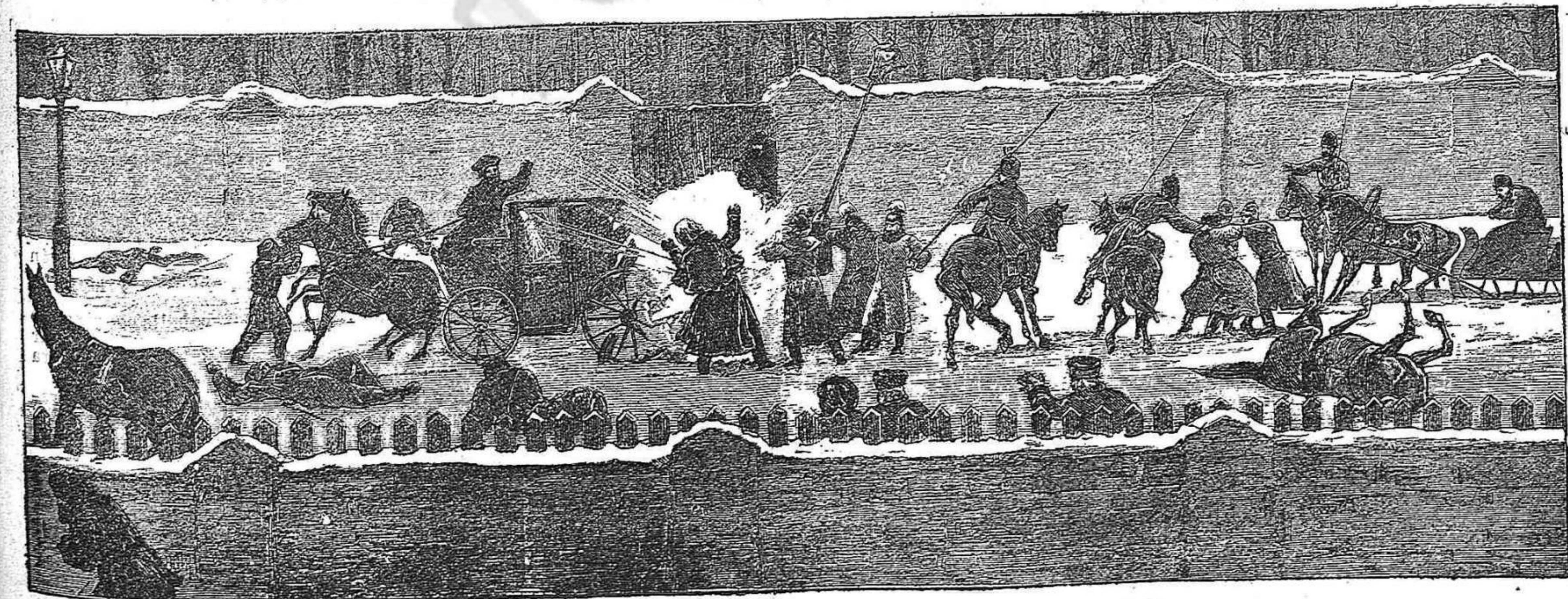
ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

ATENTAT CONTRA 'L CZAR DE RUSSIA.



Explossió de la primera bomba llensada pèl nihilista Rusakoff contra 'l carruatje del Czar.



Explossió de la segona bomba, qu' es la que vá ferir mortalment al Emperador.



DEJUNI.



«VAYA una Quaresma més horrenda es la quaresma de 1881.»

Així parlava un ex-empleat conservador.

«Lo mes de febrer que sempre havia sigut lo més curt del any, va resultar llargh, llarguissim, interminable. Altras vegades l'afany de cobrar la nómina m' donava alas. Pero are...»

«¡Ay! Aviat no tindré sis quartos per comprar un petardo y tirar-lo al mitj del carrer, per veure si espanto a la situació y la tombo d' esquena.»

«Dejuni ab abstinencia de carn. Tal es lo cástich que la fatalitat m' imposa.»

«Y no hi há remey: per nosaltres no hi há butllas. La cessantia va anular la credencial. Va caure un *rubasco* y are com are tenim los papers mullats.»

«L'ex-empleat conservador fá un badall y cau en basca.»

\*\*\*

«Aquest govern necessita gent disposada á servirlo.»

«Lo mèu ofici, no es lo de metje, ni 'l de advocat, ni 'l de pagés, ni 'l de artesá. Jo per servirlos, soch arcalde.»

«Manar la població. Aquest es lo mèu ofici.»

«Y no 's creguin, tinch los comptes ben nets y ben clars. Que vingan á l' hora que vulgan, estich disposat á donarlos. Are si 'm preguntan com m' ho arreglo, jo 'ls diré alló del ditxo: «Qui oli remena 'ls dits se n' unta.»»

«Los dits se m' untan á mí, no 's creguin, sense cap mala intenció: se m' untan senzillament per que remeno oli.»

«Donchs vejín, are tot d' un plegat diuhen que 'm volen treure. Quatre d' aquells de la porra que me s' han unit ab los republicanots, m' están segant l' herba sota 'ls péus. Per fortuna ja sé jo com s' arreglan aquestas cosas.»

«L' altre dia vaig anar á trobar al governador, y l' hi vaig dir que jo era dels seus, que quan vinguessin las eleccions confies ab mí, en una paraula, aquellas cosas que demá que torni en Cánovas, diré al governador qu' en Cánovas nos envihí.»

«Vá riure. Fins vá donarme la má. A veure, que 'm vingan á tocar la gerra del oli!»

En aquest moment arriba un plech y dintre d' ell hi ván las dimissorias per ell y per tot l' Ajuntament.

L' arcalde perpétuo, exclama:

«¿Ferme dejunar á mí? ¡Ah! No hi há més. Ho escriuré á n' en Cánovas, y en quan al governador, que Déu l' haja perdonat. L' hi seguirán una causa criminal. Are mateix compraria 'l paper sellat, sino que com que tinch los dits untats d' oli s' hi coneixeria.»

\*\*\*

Un constitucional:

«Aquí al poble no hi há més que jo que professi aquestas ideas. Per lo tant me sembla que no hi há res al mon més natural sino que jo governi. Jo y ningú més: no estich per romansos.»

«¡Bè n' hi fet de passos!»

«Y no obstant, m' escoltan y 'm surten dihent que ja farán, que ja dirán... Y á horas d' are ni fan ni diuhen.»

«Diuhen, sí, que es impossible ferme arcalde, per que no hi sigut may elegit regidor, y que ab la ley actual no puch desempenyar aquest càrrech.»

«¡Are vegin ab quins escrúpuls han de sortir!»

«¿No reparan?»

«Diguín ¿qui ha fet aquesta ley? ¿No l' ha feta en Cánovas? ¿No es á terra per ventura? Donchs ja que ha caygut ell, que caygui la ley.»

«Si jo fos ministre, aviat ho tindria llest. ¿Ets dels meus? Donchs cor que vols, cor que desitjas. ¿No ets dels meus? Donchs castanya! Y viva la llibertat.»

«Llavors no dejunaria.»

\*\*\*

Lo país també dejuna.

Dejuna de matrimoni civil que á horas d' are ja hauria d' estar establert.

Dejuna del desitj que té de treure 'ls frares qu' en temps de 'n Cánovas se l' hi van ficar á casa, á pesar de que en virtut de la ley, están suprimits los convents y sobre tot los jesuitas.

Dejuna de moralitat, sobre tot á Cuba, ahont

cada dia 's descubreixen nous frans y novyas trampas.

Dejuna de respecte á las aspiracions de moltas localitats, y siga exemple la ciutat de Figueras, ahont ha sigut expulsat l' Ajuntament demócrata sense com vá ni com costa.

Y 'l país, ja ho hém dit moltas vegadas, té fam y set de justicia.

\*\*\*

Nosaltres esperarém tranquils l' hora en que 's reuneixin las Corts. Ja sabém bé prou que no 's pot matar tot lo qu' es gras, y que per fer neteja de certas trenyinas conservadoras, es necessari que las lleys se reformin en sentit liberal.

Pero si després de la Quaresma, no vé la Pasqua de Ressurrecció; si després de tant esperar, los diputats liberals tenen por de la llibertat, llavors no veurém ressucitar al país, sino á la reacció conservadora.

¿Y saben lo que 'ls espera als que avuy dia menjan?

Un dejuni, un llarch dejuni: una Quaresma eterna: una vida de vergonya y de arrepen-timent.

P. K.



N Romero Robledo se 'n vá á Sevilla á passar la Senmana Santa.

Potser lo posarán en algun pas ó misteri.

Lo coronan d' espinas; lo treuhen al balcó, l' hi posan INRI.

¿Qué juguém que si are dona un banquete no hi assisteix ningú?

Jo no sé que 'u fá; pero cauhen los conservadors y déu haver caigut ab ells un manto ó vel que tot ho tapava. Aquest vel s' extenia entre Espanya y la isla de Cuba, ó siga la perla de las Antillas, que sent una perla, no sé encare com no se l' han enduta.

Darrera del vel, ¿qué hi succehia? No vulgan saberho.

Un periódich assegura que 'ls robos y estafas comesos á Cuba durant la situació conservadora passan de 40 milions de rals. «Molt temps passarà, afegeix, avants de que 'l país entri en caixa.»

Y un altre l' hi respon: «Encare passarà més temps, avants de que entrin en caixa aquets 40 milions de rals.»

\*\*\*

Fá poch que á la caixa de la ordenació de Marina de la Habana s' ha descubert una defraudació de 525,000 duros. Res, una friolera, per comprar rosquillas.

Després de la noticia de una malaltia, la noticia de un remey. Han sigut presos y están baix las averiguacions dels tribunals un tal Sr. Herreros y un tal Sr. Zulueta, emparentat ab en Romero Robledo, homes de molta suposició, de molts negres y de molts *inguenios*.

L' ingeni, are vé l' hora de desplegarlo.

Per que es precis que 's fassa justicia y que 's posi una tapa en aquesta Cuba sens fondo de immoralitat.

\*\*\*

Si als estafas, lladres y defraudadors no se 'ls vol condemnar á cadena, que se 'ls condemni á *leontina perpétua*.

Pero que sápigam que ja no es hora de fer corre la grilla, sino de portar *grillons* per evitarho.

Avuy, ja 'u veuhen, fém un cop dels nostres donant l' ilustració auténtica del atentat de Sant Petersburg.

Hém preferit esperar una mica més, y poder ser verídichs com tením la seguretat de serho.

No hém volgut fer, ni farém may al dia següent de l' ocarrencia, publicar lo grabat corresponent, com si l' haguessen rebut per telégrafo. Lo nostre periódich es massa sério, per apelar á semblants informalitats. Sols busquéu los medis de complaure als nostres lectors.

Noticias de Russia: «Lo dia dels funerals del Czar Alejandro II, van descubrirse trevalls de una mina que havia de anar desde una casa immediata á l' iglesia hont los funerals se celebravan.»

«A Sant Petersburg vá apareixe una proclama fixada en las cantonadas amenassant ab pena de la vida al Czar, en lo cas de que firmi la sentencia de mort contra Soffa Perouski, cómplice de Hartman,

autor de la mina que havia de fer volar lo tren del Czar Alejandro.»

«Finalment, los nihilistas per demostrar que tot callant saben fer cosas molt ruidosas, van fer volar lo gasómetro de la capital, sense que la policia pogués descubrir los preparatius.»

Alguns conservadors desesperats de sortir diputats, parlan de adoptar lo retraiment.

Es lo millor que podian fer. Com que 'l país ha de donarlos carabassa, lo més convenient es que no pujin á exámens.

Lo *Correo Catalá* 's queixa de un carter, que 'ls diumenjes s' está de repartir las cartas.

De tot aixó ¿sab qui 'n té la culpa? 'L bisbe que diu que 'ls diumenjes no 's pot treballar.

A Roma hi ha un periódich que 's titula *L' Aurora*. Donchs bè: en aquest periódich ha sortit un article, segons sembla inspirat pel papa, en lo qual condemna severament als que ab la capa de la religió fan política desacreditant á l' Iglesia.

En resúmen: l' article de *L' Aurora* es una castanya del Papa als carlins.

L' Escuder té unas máquinas tituladas *Aurora* que cusan.

En cambi *L' Aurora* de Roma descús.

S' acabava la guerra carlista, y en Cánovas deya: «Aquesta gloria es mèva.»

S' acabava la guerra de Cuba y deya en Cánovas: «Aquesta gloria es mèva.»

Se descubreixen fraus, robos y gutuperis, y en Cánovas calla.

¿Y donchs D: Anton? ¿Ja hem acabat la lletania? Vaja, home, segueixi, segueixi: ora pro nobis. aquesta gloria es seca.

De un periódich conservador: «Ha comensat l' era dels petardos ¿quan vindrá l' era de las bombas?»

Resposta: «L' era de las bombas vindrá 'l dia que 'ls conservadors reventin de rabia.»

Un suscriptor nos envia la següent combinació dels regidors de Barcelona despedits per ordre gubernativa.

Sense dificultat veurán com una lletra de cada un dels seus noms, explica el motiu de haver sigut tirats al carrer:

- Iglesias.
- Duñan.
- Martorell.
- Toleda.
- Catalá.
- Tribal.
- Baell.
- Puig.
- Jul.
- Mun.
- Soriano.
- Sierra.
- Fonroonga.
- Percaula.
- Mar.
- Peñafort.
- Cusachs.
- Cañabarro.

Conversa cassada al vol: —Escolta, ¿l' emperador de Russia era protestant?

—No, gat. —Donchs sería católich... —Tampoch: era *sistemátich*.

Quinze ó setze vegadas s' ha cubert l' emprést de mil milions obert per la República francesa. Las inicials R. F., lo mateix poden dir República Francesa, que Riquesa y Felicitat.

Una anécdota sobre la guerra dels boers.

Uns quants soldats inglesos van anar á abeurar los seus caballs, y uns boers qu' estavan amagats entre uns jonchs, se presentan, aprofitant un descuit d' aquells, muntan á caball y s' escapan.

Los inglesos no duyan armas de foch y no van poder escarmentar als seus enemichs; pero un corneta vá tenir una idea.

Se posa á tocar *pienso*, los caballs coneixen lo toch, giran grupas y 's presentan de nou, á pesar dels esforços dels boers, que d' aquesta manera van caure presoners del inglesos.

Aixó es lo que farém nosaltres si 'ls conservadors s' apoderan per descuit dels caballs dels fusionistas: tocarém á llibertat y 'ls farém presoners.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Lo rector de Cornellá portant lo viátich vá trobar á un home que caminava depressa, y que encare que vá descubrirse, no vá ajenollarse, per qual motiu l' hi vá moure un vol. Desitjariam saber qui s' encarrega dels disbarats que van dirse ab motiu d' aixó.

Lo rector de Vallgorquina, vá empéndrelas contra l' arcalde perque vá permetre que 'l dia de Sant Joseph se ballés.

Lo de Miravet vá emplear lo dia del Sant Patriarca de un altre manera. Vá sortir á la Plassa donant crits de «Viva la Religió» sense com vá ni com costa, recordant lo que cridavan los cabecillas carlins.

Lo de Pallejá vá recomenar á las noyas que l' hi duguessen las alhajas per ferne una corona y regalarla al Pare Sant. Casi seria més natural que 'l Pare Sant fós qui regalés unas arrecadas á las noyas de Pallejá.

Lo capellá de Almunia, parroquia de Castellví de la Marca, vá recordar que un capellá de Vilafranca conegut per republicá era excomunicat. En cambi, segons la gramática parda de la gent d' iglesias 'ls que durant la guerra civil cremavan, robavan é incendiavan devian contreure mérits per anar al Cel.

A Piera 'l rector vá predicar contra 'ls llibres protestants, recomenant á tots los que 'n tingan que 'ls hi dugan, perque encare que contessin la mort y passió de Jesus, estavan plens de indecencias contra la religió. «Ja sé que aixó que dich sortirá á la Campana, vá exclamar; pero no hi fá res. jo no deixaré de predicar contra 'ls saraus y contra 'ls periódichs.»

Y aquí tenen mitja dotzena de rectors al istil del dia. ¡Llástima que no n' hi haja mitj més, perque la mitja dotzena, siga mitja dotzena de frare!

A LA LLUNA DE VALENCIA.

CANSÓ PERA CANTARSE AB ACOMPANYAMENT D' UNA GUITARRA AIXAFADA.

Está probat; lo mon roda y tot se vá transformant; com de tot passa la moda, nosaltres aném passant. Ab tot y 'l seu monarquisme, ab tot y s' i ustra y rich, lo noble moderantisme ja no es més que un trasto: No hi valen actes de proba, ni p anys, ni res del que fém; á cada convulsió nova més lluny del poder estém. Y total perque som guetos no 's diuhen molts cops y molts: —¡Au! ¡deséuvos, esqueietos; no cal que 'us treguéu la pols!

¡Com hi ha mon m' hi tallat!  
Ningú 'm mira, ningú 'm parla, y tot per ser moderat.

Cada dia hi ha mudansas que giran la situació, y fan concebí esperansas de atrapá un xich de turró. En aquests moments de gresca que 's veuhen á cada pas, tothom s' espavila y pesca, ó hi comensa á acostá 'l nás. Més may no 's toca á nosaltres ni una goteta de mel; la dolsó es tota pe'ls altres, pe'ls moderats tot es fel. Fins las falanges carlistas, fins las més verdas y vils son mimatas y ben vistas; pero nosaltres... ni 'ls mils.

¡Com hi ha mon m' hi tallat!  
Ningú 'm mira, ningú 'm parla y tot per ser moderat.

A solas ab ma conciencia penso en lo paper que fem, y veig hasta la evidencia lo que som y quant valém. Ja voldria conformarme, pero també es massa trist teni avuy fins d' amagarme jo que tant potent m' hi vist. Diuhen que la nostra colla ja ha fet lleys y ha gobernat; ¡que 'n tirin un trós á l' olla de las glorias del passat!

¡Com hi ha mon m' hi tallat!  
Ningú 'm mira, ningú 'm parla y tot per ser moderat.

Es inútil buscar plassa pe'ls ideals que sustentém; lo temps passa, passa, passa... y 'l qu' eram ja no ho serém. Los poltichs que ara viuhen son de un' altre condició, per xó avuy de mí se 'n riuhen y 'm ván tirant á recó.

Y 'm diuhen tonto y panarra y tants mots que ni 'ls sé ja, fins m' han xafat la guitarra perque no pugui cantá. Y lo que més m' enrabia, es que 'ls que alsan més lo crit son uns quants que l' altre dia deyan ser del meu partit.

¡Com hi ha mon m' hi tallat!  
¡Ah, no, no! Quan torni á neixe no seré jo moderat.

C. GUMÁ.



Los conservadors portan gobernadors als tribunals.

Però si no logran probar las sévas imputacions, los tribunals tindrán que veure ab los denunciants.

¡Pobres conservadors! Fins quan tractan d' agafar l' espasa de la justícia s' exposan á tallarse.

Dias endarrera vá descubrirse una falsificació de títols de la Deuda en lo Saladero de Madrit, trobantshi complicat un dels jefes del establiment.

Per aixó 'n diuhen Saladero, perque hi passen cosas molt saladas.

Bando de un arcalde rural ó silvestre: «Habiendo llegado la época en que el diente de las caballerías se ceba en los sembrados, prevengo á todos mis administrados que desde el 1.º de Abril pagará una peseta de multa cualquiera que salga al campo sin bozal.»

Qui mereix lo bossal es aquest arcalde, perque no mosseguí á la gramática castellana.

En Toreno ha anat á Asturias lo seu país natal, y segons aseguran l' hi han donat una xiulada.

Los asturians diuhen: «Com que nosaltres t' hém fet home, nosaltres mateixos volém desferte.» Y després de haverlo engreixat á gustos, tractan de enmagrirlo á disgustos.

Los ultramontans francesos s' han reunit per dinar.

Entre trago y trago, un d' ells vá dir: «Nosaltres som los mártirs del sigle XIX.»

De manera qu' entre 'ls mártirs actuals y 'ls antichs hi ha una gran diferencia.

Los antichs eran menjats per las bestias, y 'ls actuals se las menjan.

Los moderats han celebrat una reunió per constituirse en Junta.

Aixó es lo mateix que 'm diguessin que 'ls morts del Cementiri han sortit del sepulcre per nombrar una delegació que 'ls representi.

En la reunió dels moderats vá assistiri representació de 300 comités, qu' es com si diguessim de 300 ninxos.

Alguns no estavan conformes ab los acorts que 's prenian, y 'l conde de Chestre vá treurels de casa séva á caixas destempladas.

Francament, si volia treure'ls no havia d' enfadarse.

L' hi bastava llegir una vintena de versos de la traducció de la Divina comedia, y jo l' hi asseguro que per no sentirlos se tiran pèl balcó.

Entre 'ls modos de votació que ván usar los moderats vá havern'hi un de molt xocant.

—Los senyors qu' estigan conformes ab lo pensament, vá dir, que alsin lo bras.

—Sr. President, protesto, vá cridar un moderat.

—¡Per quin motiu?

—Perque soch manco.

Sembla que 'ls Srs. Pí y Margall y Figueras, representants de las ideas federales, han romput las sévas relacions.

—Y no obstant, ¡vejin lo que son las cosas!

Segons sembla 'l Sr. Pí y Margall sortirá elegit diputat per Figueras.

Los periódichs conservadors diuhen que l' actual situació es la situació dels petardos.

No es prou exacte.

La verdadera situació dels petardos era la situació conservadora.

Los petardos conservadors reventavan dintre de las caixas del Estat.



A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Cafetera.
2. ID. 2.ª—Quentos.
3. ID. 3.ª—Millor.
4. SINONIMIA.—Cintas.
5. TRENCA-CLOSCAS.—Constantí.
6. GEROGLIFICH.—Los extremes se tocan.

Han endavinat totas las solucions los ciutadans Nicodemus y Petimetre, 4 J. L. M., y un corista «d' Euterpe»; 3 E. M., Rata d' escriptori, Raspingul. Puro de calé y J. Enterrat; 2 Pa y Naps y Tururut Dotz' horas y 1 no més. Un xitxarelló.



XARADAS.

I.

Vaig visitá á la quart-tres lo dilluns y 'm vá primera, qu' está en prima-dos-tercera ja fá á la vora de un mes. Y dihentli jo que ho duptava m' ensenyá lo seu total y veji que era formal puig ella alí ho anotava.

Y. E. PUNTARRÍ.

II.

Se tot alabant son gos y diu que un paper de plata vá costarli, D. Fructuós; mes jo dich qu' es prima-dos y de mala tersa quatre.

PAU SALA.

MUDANSA.

En Tot ab precaució estava al costat del tot de un tot, esperant quan sortiria per matarlo ab un garrot.

S. B. DE M. DE R.

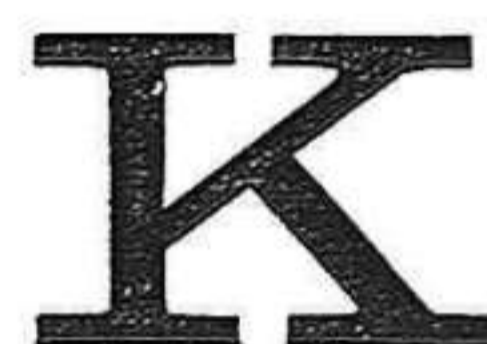
TRENCA-CLOSCAS.

Nas-tendra.

Ab aquestas lletras degudament combinadas formar lo nom de una ciutat espanyola.

T. S. (a) NANA.

GEROGLIFICH.



NYICH NYACH.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Q. Roig, Toni Grice, Rata d' escriptori, Pau Sala, Un Punt, Zalamera y Pá y Naps.

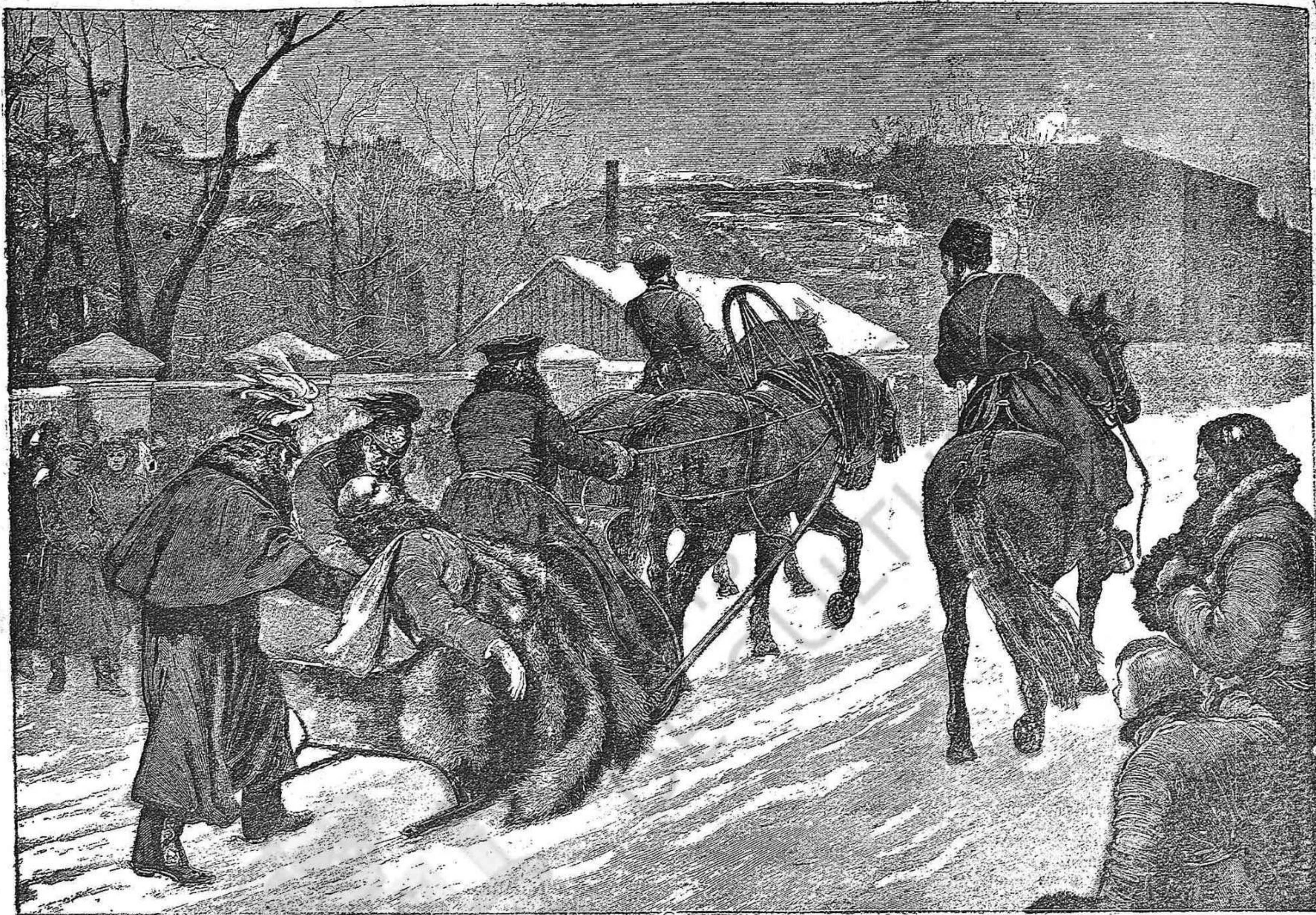
Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans J. Bassuch, Quicu, Un amich de F. de la Reguera, J. Bancells, S. Lacarregui, J. Antolin de Reus, Ricardo Borrás, L. Suis, Saladrigas, R. Viño y N. P. T.

Ciudadá Pau Sala: Insertaréu lo trenca-closcas.—Rata d' escriptori: Idem rombos y geroglifich.—E. M.: Idem geroglifich.—F. P. y F. espós de P. G. y C. Ne parlarém en l' Esquella próxima.—J. Llopis: Gracias per la combinació.—A. Chobert: Insertaréu lo rombo y 'l trenca-closcas.—Meritori y C.: Idem quadrat numérich, conversa y trenca-closcas.—F. Fin: Idem logogrifo y conversa.—Toni Grice: Idem trenca-closcas y conversa.—Jutje de pau: Idem conversa.—Mete y saca: Idem trenca-closcas.—Xocolate de 5 rals: Idem logogrifo y quart de paraulas.—V. Ferrer: Se l' hi enviará 'l Cel rogent: las poesias son desalinyadas.—Julio Jener: Se insertará la poesía.—F. Señargas: Idem logogrifo y conversa.—A. Solá y Vidal: Publicaréu l' article.—J. C. S.: La poesía es bastant desgarbada.—Tres més: L' hi dissimulám lo desahogo: que Déu lo fassa bó.—Bal-domero Escudé Vila: Insertaréu la poesía.—Eduard Ferrer: Idem un geroglifich.—A seura: Idem la rombo.—Pierantoni: Idem geroglifich.—Raspingul: No son tals sonetos: consulti la Poetica y trobará com se fan.—A. S. Piera.—J. V. Vilafranca.—J. F. Miravet.—J. R. Vallgorquina.—J. V. y O. Cornellá y S. J. Breda: Gracias per las noticias.—J. D. Sant Climent: Buscarém lo número del «Diari catalá».—Bisbalense liberal: L' asumpto que 'ns recomana es massa escabros.—Senyor Don: En cambi lo que vosté 'ns envia no val la pena:

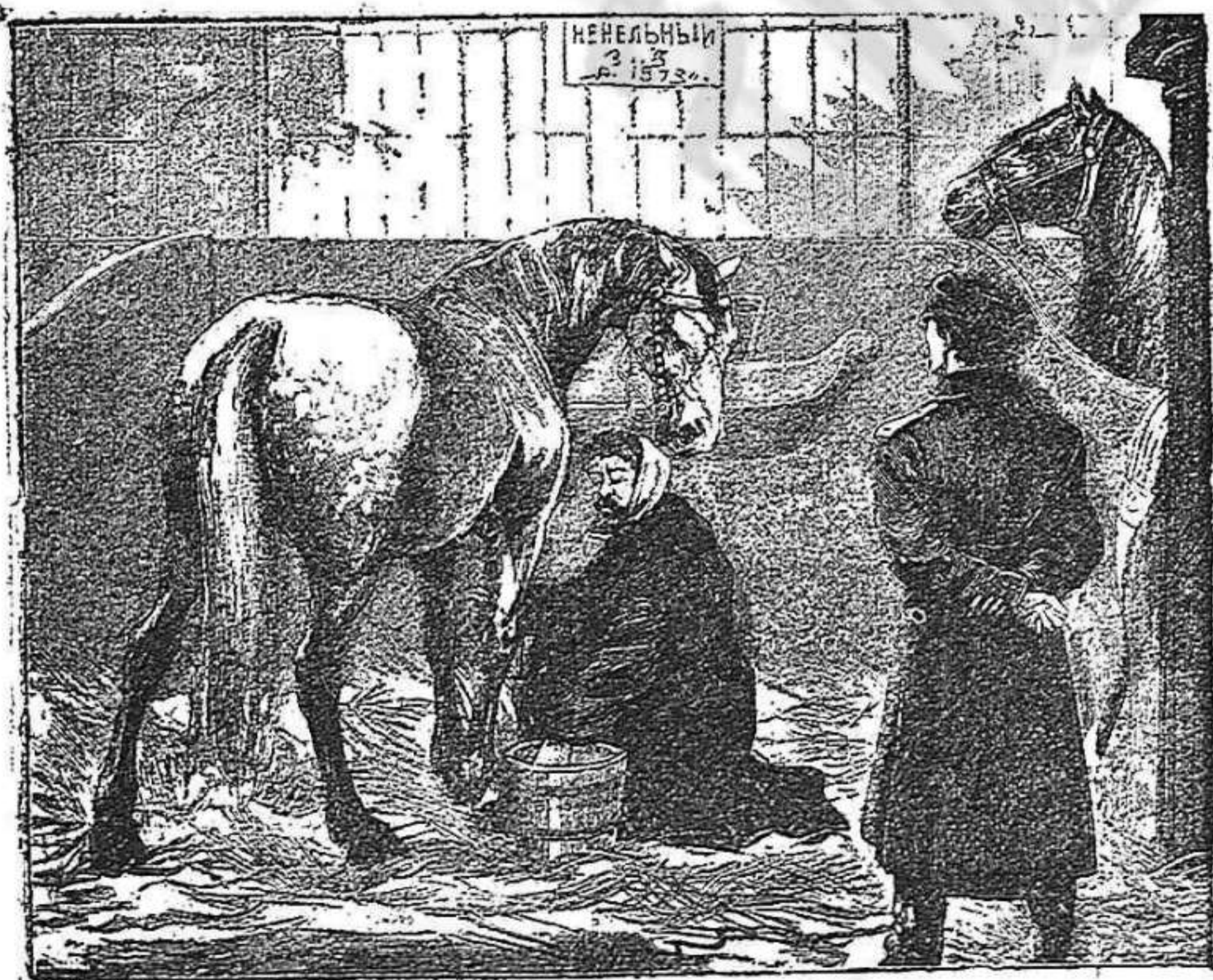
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

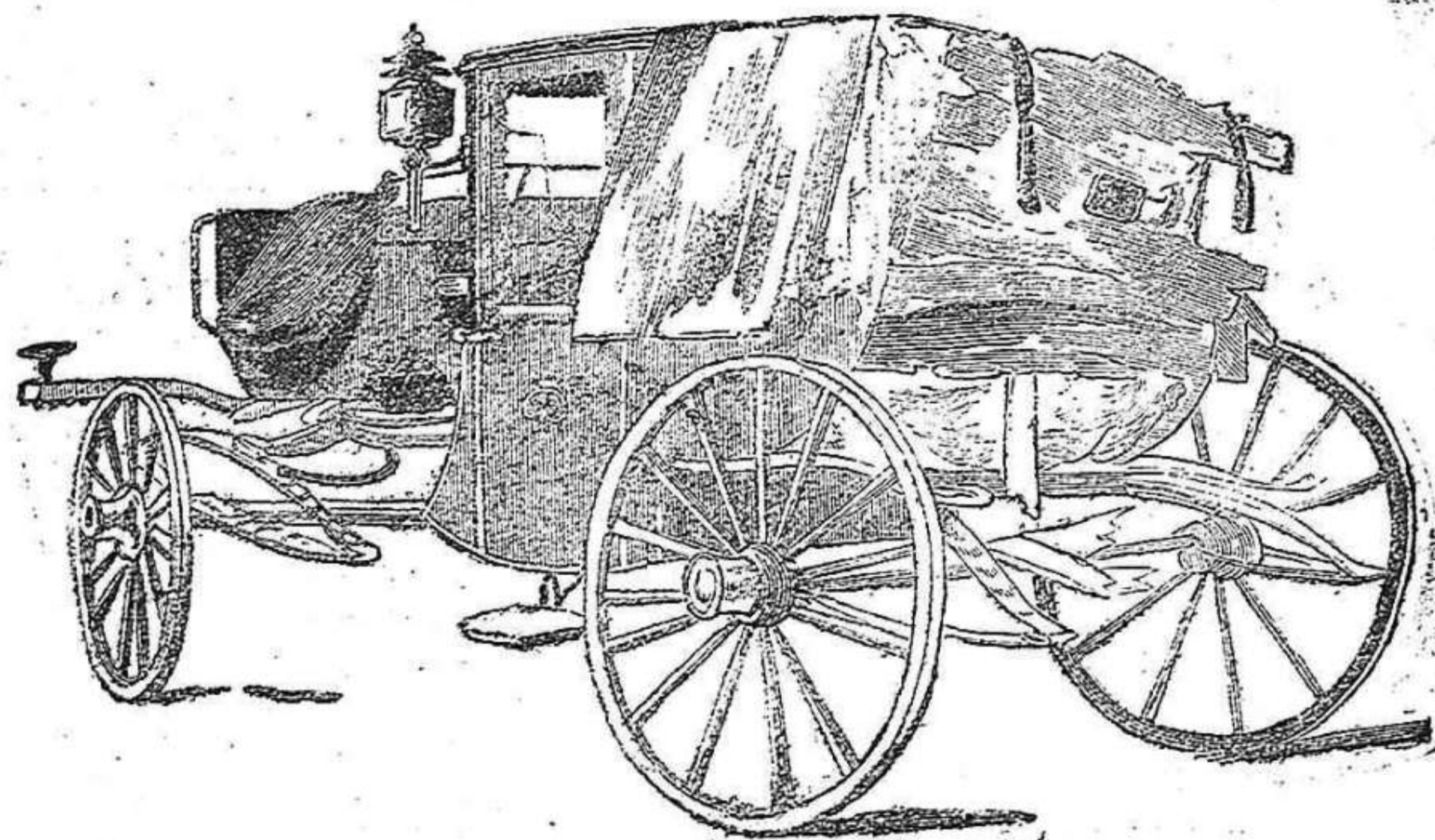
## DESPRÉS DEL ATENTAT.



L' emperador moribundo es conduhit per Dvorketsky, coronel de Policia, al Palau de Hivern.



La curació dels caballs ferits en las quadras del Palau.



Reproducció del carruatje del Czar tal com quedá després de l' explosió,

Extret de la molt notable ilustració inglesa *The Graphic*.